

ГЛАВА II.

И като слѣзе ѿ гора та, идеха слѣдъ неговъ народи многи.

2 И что же дойдѣ единъ проказенъ, който мѣ се кланяше, и говореше: Господи, яко щешъ, можешъ да ме очистишъ.

3 И прострѣ ржкѣ та си исцѣся, и пофанѣ го, и рече: хошѣ, очисти се. И очисти мѣ се авѣе проказа та.

4 И рече мѣ Исцѣся: варадѣсе хѣбаво да не кажешъ никому. Но иди та се покажи на священника тѣ, и принеси и даратъ, щото го заповѣда Моисей въ законатъ, во свидѣтельство нимъ.

5 И като влѣзе Исцѣся въ Капернаумъ, дойдѣ при него сотникъ и молеше го.

6 И дѣмаше: Господи, момчѣ то моѣ лежи оу домѣ разслаблено, и лютъ страда.

7 И рече мѣ Исцѣся: азъ ще дойдемъ да го исцѣлимъ.

8 И ѿговори сотнико, и рече: Господи, несамъ достѣинъ да влѣзнешъ подъ мойнѣ покрѣвъ, но токму речѣ слово, и ще да исцѣлѣ момчѣ то ми:

9 Защото азъ самъ чловѣкъ подъ власть, и имамъ подъ себе си воины: и говоримъ томѣва: иди, и ѿ-

ива: и другимъ: дойди и дохожда: и на слѣдѣ тами: направѣ това, и направѣва го.

10 И катѣ чѣ Исцѣся, почѣдѣсе, и рече на онѣа, щото идеха слѣдъ неговъ: истина ви говоримъ: нито во Израила намѣрихъ толко голѣма вѣра.

11 И говоримъ ви, зашто мнозина ѿ востокъ и западъ ще дойдатъ, и ще да наседатъ съ Авраама, и Исаака, и Иаковѣ въ царство небесное.

12 Я сынове те на царство то ще да се изгонятъ въ по вѣншна та темнота: тамъ ще да кѣде плачъ, и скръжанѣе со зжѣи те.

13 И рече Исцѣся на сотника тѣ: иди, и каквѣто си повѣрѣвалъ, да ти кѣде: и исцѣлѣ момчѣ то мѣ въ онѣи часъ.

14 И като дойдѣ Исцѣся въ пѣтрова та кѣща, видѣ тѣща мѣ че лежеше, и гореше ѿ огня,

15 И пофанѣ ржкѣ та и, и ѿстави ѣ трѣска та, и станѣ и слѣдѣваше мѣ.

16 И като мржкнѣ, привѣдоха мѣ многи вѣсны, и изгна дѣхове те со слово, и сички те боляи исцѣли.

17 За да се исполни пророчество то на пророка Исаѣа, който говори: тѣснѣ-